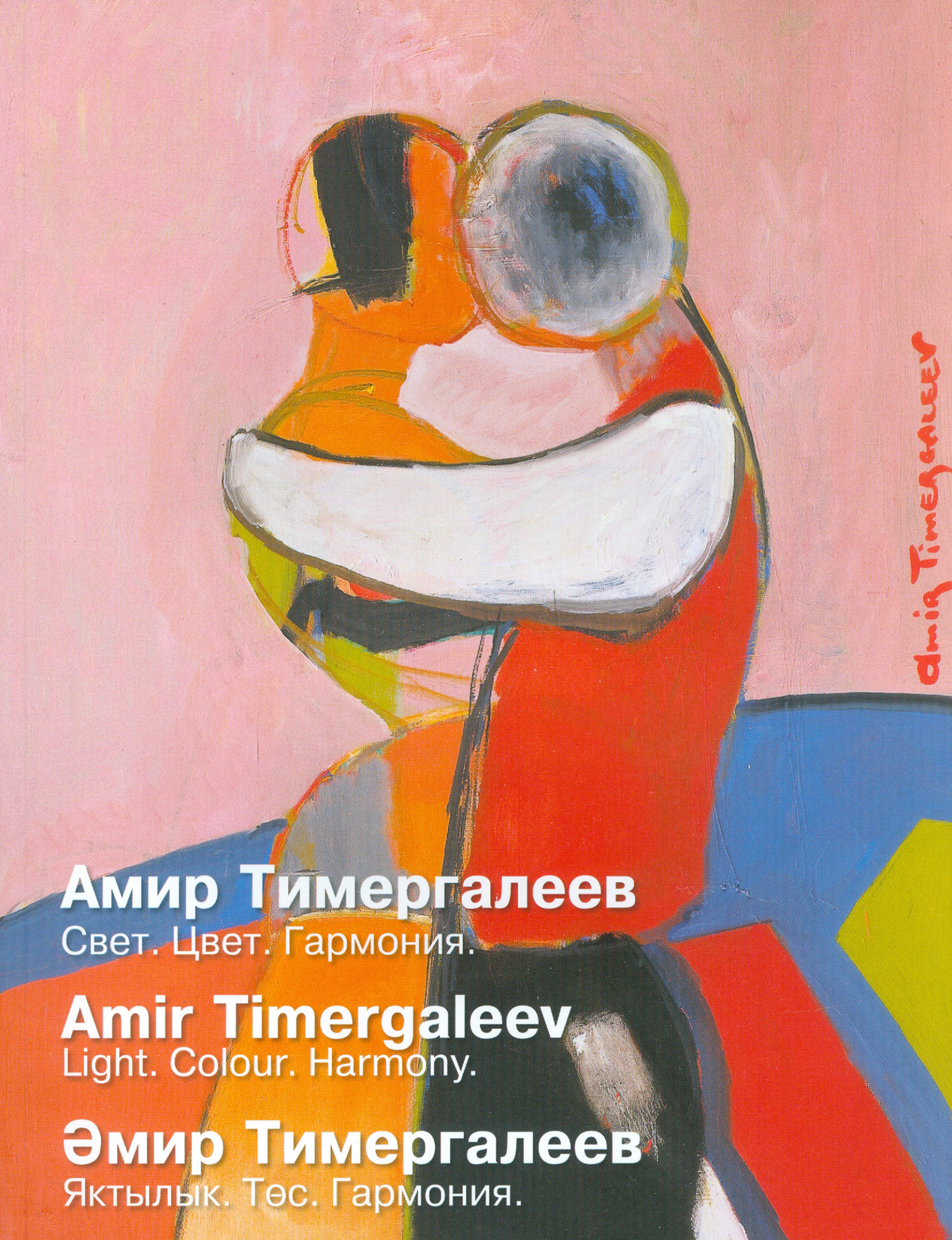

Амир Тимергалеев
Свет. Цвет. Гармония.

Amir Timergaleev
Light. Colour. Harmony.

Әмир Тимергалеев
Яктылык. Төс. Гармония.

Издание сопровождает выставку произведений А. Тимергалеева в Государственном
историко-архитектурном и художественном музее-заповеднике «Казанский Кремль»
сентябрь–октябрь 2008 г.

В каталоге представлены произведения художника, являющиеся собственностью автора,
а также картины из собраний частных коллекционеров.

Вступительная статья Михаила Михайловича Курилко-Рюмина
«Возвращенное время великой культуры», статья Виталия Пацюкова
«Возвращение к картине – открытие будущего», Виталий Пацюков, интервью с Амиром Тимергалеевым
Заключительная статья Галины Тулузаковой
Библиография, подбор материала, справочная часть – Светлана Соболева
Дизайн, вёрстка – Лейля Залялетдинова
Перевод на английский – Анастасия Шангина-Березовская
Перевод на татарский – Насим Акмалов, Луиза Янсуар
Литературные редакторы –Татьяна Мастюгина, Гулия Гилазиева, Петр Лагуткин
Фотограф – Григорий Ярошенко

Данный выставочный проект задуман с целью развития сотрудничества в области культуры,
укрепления дружбы и взаимопонимания между народами.
Проект осуществляется при поддержке Фонда Марджани

Mardjani
Foundation

Фонд Марджани выражает особую благодарность директору Государственного историко-архивного
и художественного музея-заповедника «Казанский Кремль» Рамилю Равиловичу Хайрутдинову
и руководителю Центра «Эрмитаж-Казань» Ольге Иосифовне Пиульской за содействие
и поддержку в реализации данного художественного проекта.

ISBN 978–5–903715–01–5

© Фонд Марджани 2008
© Amir Timergaleev 2008

АМИР ТИМЕРГАЛЕЕВ.
ВОЗВРАЩЕННОЕ ВРЕМЯ ВЕЛИКОЙ КУЛЬТУРЫ

Постоянная часть его сознания была открыта внешнему миру.
Сол Беллоу

Амир Тимергалеев как художник и как личность неизменно вписан в круг основных фигур новейшего европейского художественного сознания. Его путь связан с поколением, творческая инициация которого приходится на конец XX столетия и обозначается как «свободная фигуративность». Этот круг и это поколение можно рассматривать как самую живую и актуальную в современной культуре традицию, сохранившую в себе все классическое наследие авангардных открытий XX века. Резонанс этой художественной стратегии во всей своей полноте уже ощутим в наше время – это, несомненно, абсолютно музейное и «звездное» искусство. Более того, совершенно очевидно, что этой пластической культуре принадлежит будущее. Она стремительно движется по оси визуальных событий, опережая все остальные художественные языки. Художественный опыт Амира вобрал в себя, воплотил и выразил творческую проблематику рубежа столетий, его поиски новой художественной этики и новой реальности. Универсальность этой реальности, ее сверхличные ценности не помешали художнику сохранить

AMIR TIMERGALEEV. THE RESURRECTED TIME OF A GREAT CULTURE

One constant part of his consciousness was open to the outer world…
Saul Bellow

Both Amir Timergaleev's art and name have long been associated with the circle of key figures among most recent European art trends. His creative path is inseparable from that of the late 20th century generation and can be defined as 'free figurativeness'. Those figures and that generation are generally regarded as bearers of the most vital and active tradition in contemporary culture, one that has preserved the entire heritage of the 20th century classical avant-garde. Even now its impact can be fully recognised by an observer. This trend has doubtless produced museum-level, star-level art. Moreover, it is quite obvious that future belongs to this type of art, moving freely along the axis of visual events and outperforming any other artistic language. Amir's art idiom has absorbed, embodied and expressed the whole range of problems raised during the fin-de-siecle art, its entire intellectual quest for a new ethos in art and a new reality. The universal nature of this reality and its transpersonal values did not prevent the artist from remaining true to his independent original approach to world culture, particularly

ӘМИР ТИМЕРГАЛЕЕВ.
БӨЕК МӘДӘНИЯТНЕҢ КАЙТАРЫЛУ ВАКЫТЫ

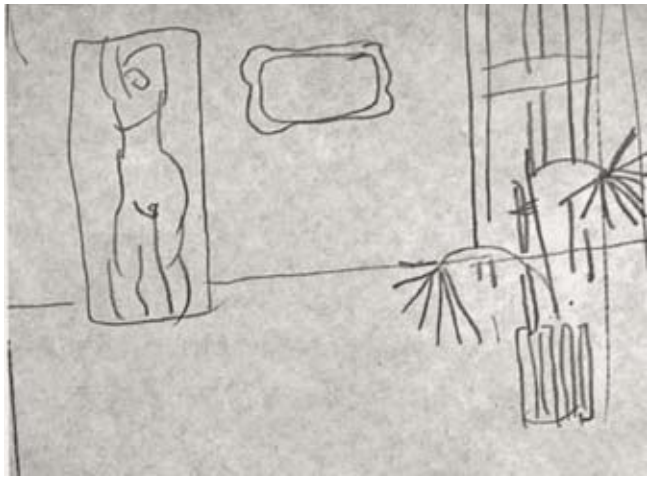
Постоянная часть его сознания была открыта внешнему миру.
Сол Беллоу

Рәссам һәм шәхес буларак Әмир Тимергалеев һичшиксез яңа заман Ауропа мәдәниятен тудыручылар сафында күзаллана һәм кабул ителә. Аның иҗаты һәм тормыш юлы рухи күтәрелеше ягыннан XX гасыр ахыры мәдәниятенә караучы һәм "ирекле фигуративлык" дип атап йөртелүче юнәлешне сайлаган буын белән аерылгысыз бәйләнгән. Бүгенге мәдәниятебезнең үзәгендә торучы бу буын һәм мохит вәкилләрен без XX гасыр дәвамындагы күптөрле, инде бүген классик мирас булып әверелгән авангард эзләнүләрне кабул иткән һәм дәвам итәчәк иң җанлы һәм актуаль иҗатчылар дип атый алабыз. Әлеге сәнгати стратегиянең кайтавазы инде бүген бар көченә яңгырый – бу һичшиксез тәгаен музей публикасына юнәлтелгән "йолдызлы" иҗат. Моннан тыш, шунысы да аермачык: бу пластик сәнгатьнең киләчәге бар. Әлеге сәнгать, башка бөтен төр информатив мөмкинлекләрдән алгарак ыргылып, визуаль вакыйгаларның үзәге буйлап хәрәкәтләнә. Әмирнең иҗат тәҗрибәсе ике гасыр чигендәге сәнгати

свой собственный независимый оригинальный подход к мировой культуре, особенно к искусству постимпрессионизма. Сегодня Амир Тимергалеев выступает как продолжатель и абсолютный наследник классических ценностей Анри Матисса и Амадео Модильяни, Поля Сезанна и Марка Шагала, одновременно не чуждаясь творческой полемики с этими кумирами и авторитетами, с духовными учителями новейших художественных систем. Сам художник отмечает в качестве особенности своего творчества склонность к пребыванию в различных временах сразу, к странствиям во времени, когда погружения в прошлое и проникновения в будущее органично совпадают. В его искусстве, так часто живущем над временем и «поверх барьеров», припоминания и предвидения взаимодополняемы – они непрерывно очерчивают круг судьбы культуры XXI столетия и намечают ее основные координаты. Творение новизны оттеняется в творчестве Амира сохранением прошлого, полнота переживания настоящего усиливается постоянным устремлением в неизведанное.

Изощренная пластика работ Амира Тимергалеева, ее богатая фактурность, оригинальность и в то же время естественность цветовых и световых построений, обращенность к современному человеку – все это характеризует художественную личность мирового масштаба, возвращающую в культуру искусство «больших стилей», абсолютных гуманитарных ценностей, вдохновлявших гениев прошлого – от Леонардо до Ван Гога, и от Ван Гога до Герхарда Рихтера, – выводящую живопись за рамки актуальности и современных визуальных стратегий.

В самой структуре творчества Амира Тимергалеева как непрестанного процесса мысли

to the art of Post-impressionism. Amir Timergaleev has been recognised as true follower and true heir to classical values shared by Henri Matisse and Amedeo Modigliani, Paul Cezanne and Mark Chagall, while at the same time never hesitating to question authority of these iconic figures, these spiritual leaders of newest art systems. Amir himself notes as a feature of his art a tendency to exist in several times simultaneously, to time-travelling during which immersions in the past and flights to the future blend naturally. His art

проблемаларны, яңа иҗади этика һәм яңа чынбарлык тудыру кебек омтылышларны үз эченә ала. Шулай да, бу омтылышларның универсальлеге, рәссамның югары рухи кыйммәтләре аңа дөнья мәдәниятына һәм, бигрәк тә, “постимпрессионизм” (“импрессионизмнан соң”) дип аталып йөртелүче сәнгать юнәлешенә карата ирекле, оригиналь үз мөнәсәбәтен саклап калырга комачауламаган шикелле. Бүген Әмир Тимергалеев Анри Матисс һәм Амадео Модильяни, Поль Сезанн һәм Марк Шагал кебек күпкырлы һәм гаҗәеп төрле классик кыйммәтләрне тудыручы рәссамнарның варисы һәм абсолют дәвамчысы буларак чыгыш ясый. Бер үк вакытта, ул әлеге кумирлар һәм авторитетлар, үзенең рухи остазлары белән иҗади полемикага да керә – сөйләшә, бәхәсләшә.

Рәссам үзенең феноменальлеген вакытлар чигендә торып сөйләшә алуы – үткәнгә йотылу һәм киләчәккә томырылу мизгелләре – вакыт буйлап сәяхәтләре белән исбатлап, күрсәтеп бирә. Аның вакыт һәм чикләрдән югарырак яссылыкта яшәүче иҗатында “хәтер” һәм “күзаллау” кебек төшенчәләр чынбарлыктан аерылгысыз булып әвереләләр һәм XXI гасыр мәдәниятенең язмышын, алдагы юнәлешен билгеләүче үзенчәлекләр булып та оешалар. Яңаны тудыру Әмир иҗатында үткәнне саклау, бүгенгене бар бөтенлегендә тою, кичерү белән бергә

реализуется великий круговорот культуры. Сюжеты его картин: женские фигуры, погруженные в самосозерцание, интерьеры мастерской, наполненные солнечным космосом, пейзажи с дорогой, уходящей в даль, как человеческая судьба, парусные лодки, взлетающие гигантской бабочкой, вазы с фруктами, напоминающие античные фрески, – обретают силу внушения, переплетаясь в единый животворный комплекс. Они теряют свою конкретность и превращаются в универсальные состояния человека и природы, в архетипы их взаимосвязей. Сохраняя свою реальность, они в то же время выходят за границы чисто фигуративного, сближаясь с образами трансавангарда.

Образ самого художника абсолютно совпадает с его искусством. Пытливый взгляд, постоянная улыбка, обращенность к слушателю, романтический облик с копной волос на голове и сияющим лицом, взрывные интонации речи и внутреннее спокойствие, рождаемое ясностью мысли и убежденностью. Парадоксальное соединение байронизма с героями Джима Джармуша, персонаж Х.Л. Борхеса, переписчик древних текстов, погруженный в радикальные образы культуры и библейские апокрифы.

Художник смеется, иронизирует, убеждает, «скрывая» самое главное, уводя его в глубины художественной мысли, обнажаясь в своих откровениях, оставляя одновременно в них пустоты для умолчания, как Джон Кейдж. Он наполняет свое искусство устойчивыми смыслами, сдвигая случайность в глубоко личные знаки и символы, и вновь возвращается в фундаментальную

---

tends to transcend time barriers while his recollections and foresights complement one another, constantly outlining the fateful circle of the 21st century culture and identifying its basic coordinates. The novelty Amir is creating in his work only looks sharper in contrast with the attention he is paying to the past; his acute perception of the present is intensified by constant striving towards the unknown, and in the end towards the highest mysteries of art.

Sophisticated figurativeness of Amir's paintings, their rich texture and originality of their color and light compositions combined with their natural look, his direct appeal to modern man – all this shows an artistic personality of world-level importance. He brings back to our culture the art of great styles, of ultimate human values that inspired geniuses of the past from Leonardo to Van Gogh, from Van Gogh to Gerhard Richter. Thus painting is elevated above the horizons of current relevance and contemporary visual strategies.

Great cycles of culture are displayed in the very fabric of Amir Timergaleev's work. Subjects, including women engrossed is self-reflection, interiors of art studios filled with cosmic sunshine, landscapes with a road receding away like an individual's life, sailboats soaring like giant butterflies and vases full of fruit resembling ancient frescoes, mingle and become one life-giving image, thus acquiring a great power of credibility. Their concreteness is blurred as they turn

үрелеп бирелә һәм, ахыр чиктә, һәрбер чын иҗатчыга тынгылык бирмәгән төп нигезгә – иҗат серләренең асылына төшенү омтылышына алып чыга.

Әмирнең иҗатындагы сәнгати пластика, бай фактура, оригиналь күзаллау, табигыйлек һәм бу иҗатның заман кешесенә юнәлтелгән булуы – болар барысы да мәдәнияткә "зур стильләр" үзенчәлеген кайтаручы, абсолют гуманитар кыйммәтләргә һәм аларның "теле"нә булган мәхәббәтен һәм ихтирамын яшермәүче, Леонардодан – Ван Гогка, Ван Гогтан – Герхардт Рихтерга кадәр булган традицияләр җебен үз кулында тотучы һәм киләчәккә ничек илтәсен дә тоемлаучы дөньякүләм масштабтагы иҗади шәхесне күзалларга мөмкинлек бирә.

Әмир Тимергалеев иҗатының структурасы ук олы мәдәни әврелешнең күрсәткече булган өзлексез үй, фикерләү процессы рәвешен ала. Рәссамның сюжеты – үзләренең серле дөньясына йомылган хатын-кыз сыннары, кояшлы галәми яктылыкка күмелгән остаханә һәм аның интерьеры, кеше язмышыдай офыкка сузылган юл сурәтләре, гигант күбәләктәй һаваны кочкан җилкәнле көймәләр, антик фрескаларны хәтерләткән җимешле вазалар... Бу күренешләр, җанлы бербөтенгә әверелеп, кеше һәм табигатьнең универсаль халәтләрен чагылдыра башлыйлар, алар арасындагы бәйләнешләрнең

иконологию, где царствует человек. Его живопись живет необозримым ландшафтом, и в нем теряются города, люди, предметы, ускользая в «складки» метафизики, культуру постмодернизма, исчезая за удаляющимся горизонтом.
В пространстве творчества Амира открывается и воплощается не только стратегия кочевника, но и оседлость культуролога, собирателя и хранителя пирамид и руин древних цивилизаций. Современность, укорененная и пропитанная мощным энергетическим полем осевых культур, предстает на картинах Амира живущей иррациональными наитиями и голосами, зовущими в будущее.
Уникальная технология живописи Амира Тимергалеева, ее способность комментировать и описывать саму себя порождает эффект картины как некоего живописного объекта, где сама живопись раскрывается как чистая ностальгия по живописи, как воспоминание о картине, где в гуще информационной плотности спрятан, как в коконе, подлинный шедевр, визуальная жемчужина. Многослойный ландшафт, блестяще выстроенный со всеми своими ассоциативными рядами, где подлинные художественные слои откровенно свидетельствуют о рождении абсолютно новой «картины мира» – все это становится манифестом прихода иной культуры, культуры возвращения естественных ценностей.
Античность и трансавангард, средневековый витраж и культура символизма, европейский Ренессанс и американский концептуализм свободно варьируются в композициях Амира, создавая феноменальный контекст в искусстве 3-го тысячелетия. Виртуозно владея культурой стиля,

---

into universal states of man and nature, into archetypes of their mutual relationship. While preserving their reality they transcend the confines of the figurative and move towards the imagery of trans-avant-garde.
Amir's personality matches his art well: inquisitive eyes, a ready smile, regard for his listener, a romantic look with his mane and a radiant face, explosive speech and inner calmness based on clarity of thought and firm belief in his ideas. He is a paradoxical combination of Byronism with the heroes of Jim Jarmusch, a character from a story by Borges, a copyist of ancient texts fascinated with radical images of culture and with the biblical apocrypha.
The artist laughs, talks tongue-in-cheek, persuades, conceals what is the most important, enthralls with deep artistic thought, reveals himself and then leaves empty space for understatement in the manner of John Cage. His art abounds in recurrent meanings, randomness transformed into deeply personal signs and symbols, and sets forth fundamental iconology where man reigns supreme. His art embraces boundless landscapes, where cities, people and objects are lost in their metaphysical folds, post-modernist culture disappearing beyond the ever-receding horizon.
Amir's nomadic ways go hand in hand with his well-established position as a cultural scientist, a collector and keeper of pyramids and the ruins of ancient civilisations.

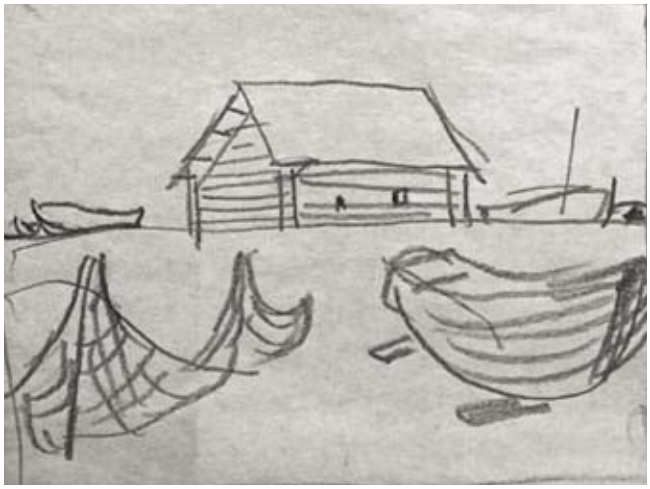
архетибын гәүдәләндерүче чылбыр буларак күзалланалар. Үзләренең реаль җирлеген саклаган хәлдә, алар, шулай ук, фигуративлык кысаларыннан азат ителәләр һәм трансавангард иҗат тудырган образларга якынаялар. Әмирнең үз шәхси образы да иҗаты белән аерылгысыз бөтенлектә карала ала. Игътибарлы үтәли караш, мөлаем елмаю, тыңлаучыга бөтен барлыгы белән бирелгәнлек, романтик кыяфәт, сөйләшүендәге ташкын интонацияләр һәм үз–үзенә ныклы ышаныч, эчке инанганлыктан килә торган тынычлык... Ул байронлыкны һәм Джим Джармуш геройларына хас үзенчәлекләрне, борынгы язмалар, мәдәни образларны, Библия апокрифларын үзләштерүгә һәм интерпретацияләүгә йотылган Х.Л.Борхес персонажларын үзенә туплаган җыелма бер бөтен буларак күзаллана...
Рәссам көлә, ирониягә бирелә, безне нәрсәгәдер инандыра һәм, бер үк вакытта, гүя иң мөһим "нәрсәнедер" яшереп тә калдыра. Әмма бу, Джон Кейджка хас булганча, бушлык аша яңа фикерләүгә китерүче билгеле бер сәнгати алым буларак аңлашыла. Әмирнең иҗаты үтә дә шәхси, индивидуаль билге–знаклар, символларга авышу очраклары булганда да, асылда барыбер кеше һәм аның яшәеше белән бәйле мәгънәви бөтенлектән гыйбарәт төп фундаменталь яссылыгына кайта. Бу иҗат тукымасында кешеләр, шәһәрләр, предметлар барысы да метафизика

художник открывает абсолютно новый язык визуальной лингвистики.
Амир Тимергалеев в этой «текстовой» драматургии открывает новую личностную экзистенцию, своеобразный образ героя мифологии независимого интеллектуального кинематографа – человека, идущего сквозь время. Останавливаясь, он превращается в свидетеля, скриптера, переписчика книги постистории, используя руины древних культур и их обновленные формы нашей стремительной «виртуальной» цивилизации. Художнику не чужда работа реставратора, осуществляющего реконструкцию реликтов прошлого, очищая шлаки истории и культуры во имя обретения нового «философского камня» – метареальности, ее поэтики «вечного возвращения» и образов Абсолюта.
В этой позиции путешественника сквозь время, персонажа оперы К. Малевича «Победа над солнцем» Амир Тимергалеев отвоевывает у истории достояния искусства, смещая свои находки в странных цитатных зеркалах, скрещивая прямую реальность и самые знаменательные художественные события.
Искусство Амира Тимергалеева повисает в границах будущего, в его эстетической экологии, в феномене охранительных символов, никогда не забывая о катастрофах, о былых драмах, превращая трагическое в гармонические идеалы и образы счастья художественной реальности. Оно моделирует нового человека, воскрешая его историческую память и восстанавливая его утраченные связи с «телом» нашего Дома, планетой по имени Земля.

Виталий Пацюков

Modernity, whose ideology and worldview feed on powerful energy fields of axis cultures, appears in Amir's works as brimming with irrational revelations and voices calling from the future.
Unique techniques Amir employs, as well as his ability to describe and comment on his own work, create an effect of a picture as an art object where painting appears as a nostalgia for a painting or a recollection of a painting, where the dense informative texture conceals, like a cocoon, a true masterpiece, a visual pearl. Multi-layer landscapes, brilliant with all their structured associative series, and genuinely artistic qualities openly testifying to the birth of an absolutely new vision of the world – all this becomes a manifesto of a brand new culture, a culture of return to natural values.
Antiquity and trans-avant-garde, medieval stained-glass panels and Symbolist art, European Renaissance and American Conceptualism all freely co-exist in Amir's compositions, creating a remarkable artistic context of the Third Millennium. A virtuoso in handling cultural styles, Amir discovers an absolutely new language of visual linguistics.
In this inter-textual dramaturgy Amir finds a new personal existence as an image from the mythology of the independent intellectual cinematography, a man moving through centuries. When he stops he becomes a witness, a scribe, a copyist from the book of post-history, using both ruins of ancient

"чоңгылы"на, постмодернизм мәдәнияте кануннары буенча күзалланган чиксезлеккә сузылучы офыкларга китеп югала.
Әмирнең иҗаты күчмә тормыш кагыйдәләренә күнеккән дала улы буларак кына түгел, ә борынгы пирамидалар һәм таш хәрабәләрне саклаучы, торгызучы культуролог буларак та гәүдәләнә башлый. Аның утраклыгы исә үз идеологиясен һәм дөньяга карашын иррациональ тоемлы, киләчәккә алгысулы милли мәдәниятләрнең көчле энергетикасы белән тулыландырып, яңартып торучы бүгенге тарихыбызның "җемелдәвек утраклыгы" белән охшаш.
Әмирнең кабатланмас рәсем техникасы, үз–үзен комментарияли һәм ачып бирә белү сәләте рәссамның сурәтләрен күзәтү объекты буларак кына кабул итеп калмыйча, аларны рәсем сәнгатенә сусауны гәүдәләндерүче, картина турындагы хатирәне яңартучы информатив төен буларак үзләштерүне дә таләп итәләр. Аның почеркы, рәсемнәренең күпкатлы ландшафты, алардагы ассоциатив рәтләр – болар барысы да бүгенге мәдәни мохитебездә, дөньяны күрү, кабул итүдә яңарыш барлыкка килүе турында сөйли. Бу яңарыш белән беррәттән яңа – табигый үзкыйммәтләрдән гыйбарәт мәдәниятнең бөреләнүе турында да сүз йөртә алабыз.
Антик традицияләр һәм трансавангард, урта гасыр витраж культурасы һәм символизм, Европа Яңарышы

cultures and their revived forms appearing in our swift, ‘virtual’ civilization. Amir does not shy away from restoration or reconstruction, sometimes working with refuse and relics of the past, cleaning history and culture from their slag for the sake of finding a new philosophical stone – a meta-reality and its poetics of eternal return and images of the Absolute.
In this role of a time-traveler, like a character from the opera Victory over the Sun by Malevich, Amir defeats history and claims art as a trophy, modifying his finds within strange quotation mirrors and blending immediate reality with the most significant art events.
Amir’s work hovers within the boundaries of the future, in its aesthetic ecology, in the phenomenon of its defensive symbols, never losing sight of world catastrophes and tragedies of the past, yet turning tragedies into harmonious ideals and images of happiness in artistic reality.
Thus, a new human being is modeled, resurrecting historical memory and revitalizing lost ties with the body of our common home – the planet Earth.

By Vitaly Patsukov

һәм Америка концептуализмы – Әмир Тимергалеевның композицияләрендә болар һәрберсе ирекле кулланыла, яңача тәкъдим ителә һәм шул рәвешле III меңъеллык мәдәниятенең үзенчәлекле феноменаль контексты тудырыла. Стиль культурасының бар нечкәлекләрен белеп эш итүче иҗатчы буларак, рәссам бөтенләй яңа визуаль лингвистика телен булдыруга ирешә.
Бу “текст драматургиясе”ндә Әмир Тимергалеев яңа – шәхси экзистенция хасил итә, үзенчәлекле бер мифология герое рәвешендәге ирекле интеллектуаль кинематографны – вакыт аша үтү сәләтенә ия шәхесне тудыра. Тукталып торып, ул әлеге процессның күзәтүчесенә, скриптерга, шартлы рәвештә “тарихтан соң” дип аталучы чорның елъязмачысына әверелә. Рәссам, борынгы мәдәниятләрнең хәрабәләрен файдаланып, бүгенге күз алгысыз тизлек чорында һәм “виртуаль цивилизация” кысаларында аларның яңартылган формаларын торгыза.
Биредә рәссам торгызучы–реставратор, реконструктор буларак та күренә, ул үткәннең калдыклары һәм реликвияләре белән аларны тарих тузаныннан һәм алдагы мәдәниятләрнең сәременнән азат итү рәвешендә эш алып бара һәм шул рәвешле яңа бер яссылык – “метачынбарлык” хасил итәргә омтыла. Бу яңа чынбарлыкның үзәгендә, рәссам күзаллавынча һәм

безнең аңлавыбызча, “мәңгелек кайту” һәм Абсолютның какшамас сурәтләренең саклануы идеясе тора.

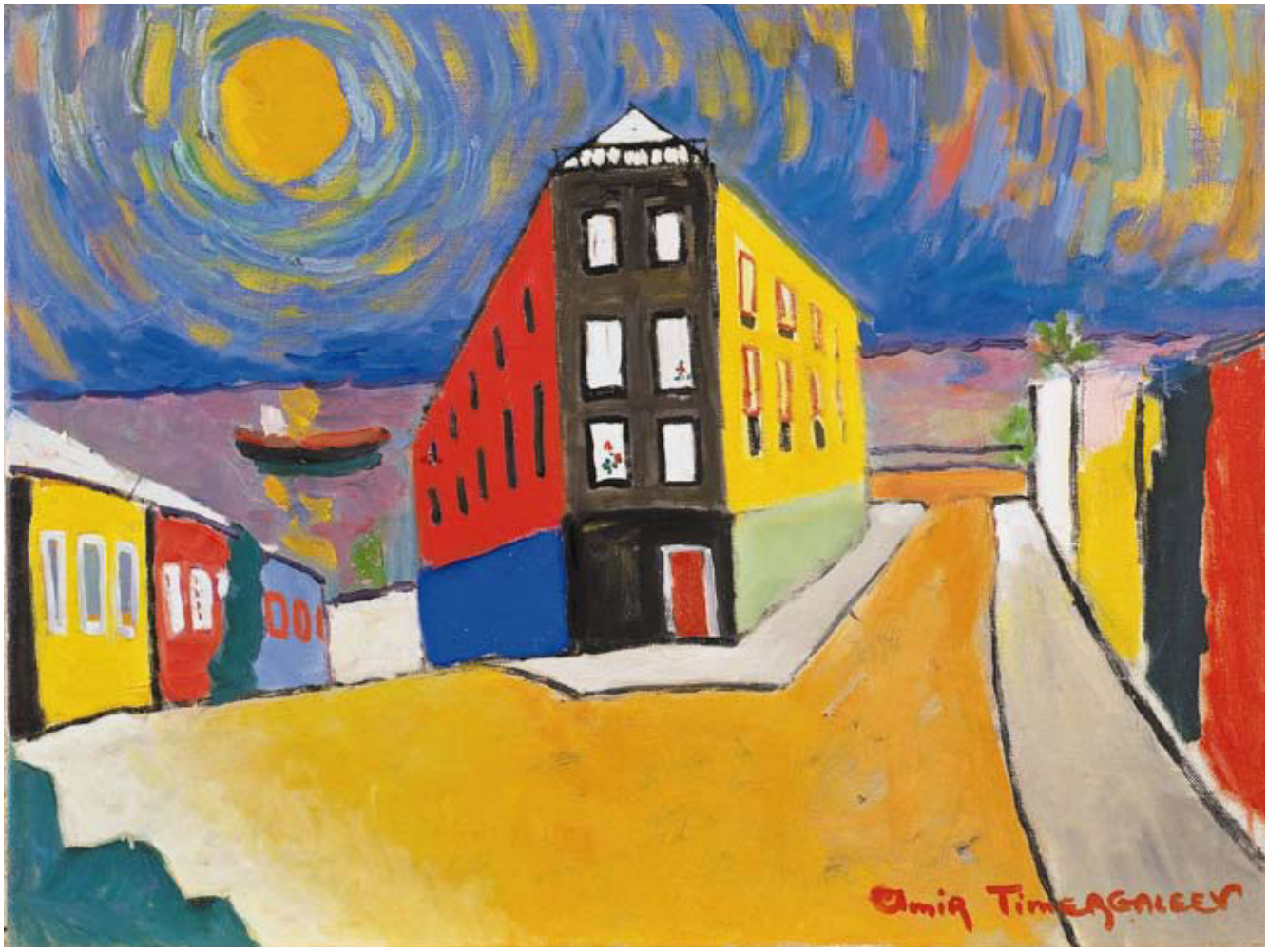
Вакыт аша сәяхәт итүче сәях һәм К. Малевичның “Победа над солнцем” (“Кояшны җиңү”) операсындагы персонаж позициясендә торып, Әмир Тимергалеев мәдәниятнең казанышларын тарих тырнагыннан тартып ала һәм аларны үзенчәлекле дә, сәер дә цитаталар көзгесендә чынбарлык белән мәдәни вакыйгаларны укмаштыру, аралаштыру рәвешендә яңадан торгыза.

Әмир Тимергалеевның иҗаты киләчәк чикләрендә – аның эстетик экологиясе, сакланачак символлар феномены кысаларында күзаллана. Бу иҗат үзенең мәгънәви эчтәлеге белән булган һәлакәтләр, кешелекнең кичергән фаҗигаләре турында беркайчан да онытмаячак һәм оныттырмаячак, киресенә аларның барысын да яңа бәхетле һәм гармонияле чынбарлык рәвешендә кайтарачак модель буларак кабул ителә.

Бу рәссамның иҗаты – югалган нәсел җепләрен тарихи хәтер аша яңартучы һәм уртак “Йорт”ыбыз дип аталган Җир планетасы белән бәйләнешләребезне ныгытучы яңа кешене тәрбияләячәк үзенчәлекле бер яңа чынбарлык.

Виталий Пацюков

ПРОИЗВЕДЕНИЯ

Valparaiso. Chile. 2007
х., м., 60 x 80

Valparaiso. Chile. 2007
canvas, oil, 60 x 80

Valparaiso. Chile.
киндер, майлы буяу, 60 x 80,
2007 ел

Пейзаж. Чили. 2007
х., м., 60 x 80

Landscape. Chile. 2007
canvas, oil, 60 x 80

Пейзаж. Чили.
киндер, майлы буяу, 60 x 80
2007 ел